

14/02/2016

שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפחש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

סיפורו של א', שפירט עבורנו סאגת פציעה של בתו, חושף את הברדק שמתרחש בחדר מיון עמוס, כאשר חוסר התיאום בין הצוותים שגורם בזבז זמן לבית החולים וטרטור מיותר למטופלים:

12:50: טלפון מהגן - "הילדה שלכם נפצעה באצבע, ילד סגר עליה את דלת הממ"ד, חבשנו אותה והיא בוכה, האם תוכלו להגיע".

13:05: אשתי מגיעה לגן, הילדה בוכה, היד חבושה ואין דימום. אשתי מתקשרת לקופת חולים כדי לברר היכן יש אורטופד שיבדוק שאין שבר וכדומה.

13:25: בקופת חולים מוסרים שבחולון (מרחק של 25 דקות נסיעה) יש אורתופד, אבל הוא נמצא עד 14:30 בלבד.

13:55: מגיעים לקופת חולים בחולון, רצים לאורטופד, הוא שולח אותנו לצילום.

14:15: אנחנו אחרי צילום, ממתינים לאורטופד שיקבל את הצילום.

14:20: האורטופד מסתכל על הצילום ומודיע שאין שבר, פותח את התחבושת ומוסר לנו שצריך תפרים ואת זה עושים רק בבית חולים. הוא חובש שוב ושולח אותנו עם הפניה לבית חולים, כאשר בהפניה רשום שאין שבר (בשלב זה אף אחד לא הציע לנו לקחת דיסק עם הצילום).

15:00: מגיעים לבית חולים ונשלחים למיון הכללי (לא למיון ילדים כי צריך כירורג). האחות מודיעה לנו שמרגע זה והלאה אסור לילדה לאכול, מכיוון שהיא צריכה לקבל זריקת טשטוש.

15:25: מתקבלים לאחות שמודדת לחץ דם וחום, ושולחת אותנו להמתין בחוץ.

16:00: קוראים לנו לכירורג. נכנסים למיון כירורגי שם יש 10-15 מתמחים, ו-2 רופאים בכירים שצריכים לבדוק כל מטופל. הכירורג מסתכל על היד (מבלי להוריד את התחבושת) ושולח אותנו שוב לצילום - כי אף אחד לא סיפר לנו שכדאי לקחת את התקליטור, אם בכלל הייתה אפשרות כזו.

16:30: עשינו שוב צילום, וחזרנו שוב להמתין לכירורג.

16:50: הכירורג רואה את הצילום (ללא שבר), ושולח אותנו למיון ילדים לטשטוש מכיוון שצריך הרדמה מקומית.

17:30: נכנסים למיון לבדיקת רפאה, הרפאה עוברת שוב על התיק, רגישויות וכו'. ושולחת אותנו לחדר פנימי להמתנה.

18:00: מגיעים עם תרופת הטשטוש.

18:40: אחרי שהלכתי לשאול מה קורה, שלחו לקרוא לכירורג שיגיע מהמיון הכללי.

19:15: אנחנו אחרי התפרים, מחכים לחבישה קבועה.

19:30: האחות מגיעה לחבוש, ואנחנו מתבקשים לפנות את החדר, וללכת להמתין בחדר ההמתנה הכללי.

20:30: אחרי שעה של המתנה נכנסתי למיון ילדים לבדוק מה קורה, אמרו לי שאני צריך ללכת להשתחרר בכירורגיה ורק אח"כ ישחררו אותי במיון ילדים.

20:35: הגעתי עם הילדה (חצי מטושטשת) לכירורגיה. בכירורגיה לא הבינו מה רוצים ממני, הם הרי העבירו אותנו לטיפול במיון ילדים.

20:40: חוזרים למיון ילדים. לוקחים ממני את התיק ושולחים אותי להמתנה במסדרון הכללי.

21:00: נכנסתי שוב, הרפאה הסתכלה על התיק, הסתכלה על הילדה - חתמה ושלחה אותי למשרד הקבלה לשחרור הסופי.

21:15: אנחנו אחרי משרד הקבלה, משוחררים.

סך הכל 6 שעות במיון, כ-10 רופאים ואנשי צוות שטיפלו בנו כמיטב יכולתם, אבל העומס והבלגן החוגג לא עזרו - לא להם ולא לנו.

הערה אחרונה: בחדר ההמתנה בבית החולים היו באותו יום כ-100 מטופלים ומלווים, והמקום מחניק. אם פותחים חלונות אמנם נכנס אויר, אבל גם עשן הסיגריות מפינות העישון."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל

גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של

מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אם נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"